

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA MELHIORA VATELĒ [MELCHIOR WATHELET]
SECINĀJUMI,
sniegti 2018. gada 25. janvārī¹

Lieta C-564/16 P

**Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)
pret**

Puma SE

Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – 8. panta 5. punkts – Iebildumu process – Relatīvi atteikuma pamati – Regula (EK) Nr. 2868/95 – 19. noteikums un 50. noteikuma 1. punkts – “Reputācijas” jēdziens – Agrāku EUIPO lēmumu, ar ko atzīta agrākas preču zīmes reputācija, pierādījuma spēks – “Agrākās lēmumpieņemšanas prakses” jēdziens – Pienākums norādīt pamatojumu – EUIPO apelācijas padomju procesuālie pienākumi

I. Ievads

1. Ar savu apelācijas sūdzību Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 9. septembra spriedumu *Puma/EUIPO – Gemma Group* (Lecoša kaķu dzimtas dzīvnieka attēls) (T-159/15, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2016:457), ar ko tā atcēla EUIPO Apelācijas piektās padomes 2014. gada 19. decembra lēmumu lietā R 1207/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Puma SE*² un *Gemma Group Srl*³ (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

2. Jautājumam, kas ir šīs apelācijas sūdzības pamatā, var būt svarīga praktiska nozīme iebildumu procesos, kuri uzsākti saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par [Eiropas Savienības] preču zīmi⁴ 8. panta 5. punktā paredzēto pamatu. Proti, ir jānosaka, vai preču zīmes īpašnieks, kas uz šā pamata ceļ iebildumus pret jaunas preču zīmes reģistrāciju, var pamatot savu lūgumu, atsaucoties tikai uz apstākli, ka tā preču zīmes reputācija ir jau konstatēta EUIPO lēmumos, kuri neattiecas uz tām pašām pusēm.

1 Oriģinālvaloda – franču.

2 Turpmāk tekstā – “*Puma*”.

3 Turpmāk tekstā – “*Gemma Group*”.

4 OV 2009, L 78, 1. lpp.

II. Atbilstošās tiesību normas

A. Regula Nr. 207/2009

3. Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu, “ja 2. punkta nozīmē agrākās preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi neregistrē, ja tā ir identiska vai līdzīga agrākajai preču zīmei un to reģistrē precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrākā preču zīme, ja, attiecībā uz agrāku [Eiropas Savienības] preču zīmi, tā ir [Savienībā] pazīstama [tai ir reputācija] un, attiecībā uz agrāku valsts preču zīmi, tā ir pazīstama [tai ir reputācija] attiecīgajā dalībvalstī un ja pieteiktās preču zīmes izmantošanā bez pietiekama iemesla varētu netaisnīgi gūt labumu no agrākās preču zīmes atšķirīguma vai atpazīstamības [atšķirtspējas vai reputācijas] vai tai kaitēt”.

4. Regulas Nr. 207/2009 VII sadaļas “Apelācija” 63. panta 2. punkts ir formulēts šādi:

“Izskatot apelāciju, Apelācijas padome tās noteiktā termiņā lūdz puses, cik bieži tas vajadzīgs, iesniegt savus apsvērumus par otras puses vai pašas padomes iesniegtiem materiāliem.”

5. Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 75. pantu “[EUIPO] lēmumos norāda to pamatojumu. Lēmumi balstās tikai uz tādiem iemesliem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus”.

6. Regulas Nr. 207/2009 76. pantā ir precizēts:

“1. Lietas izskatīšanas procesa laikā [EUIPO] izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, [EUIPO] aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu, [kā arī prasījumu,] ko puses iesniegušas, pārbaudi.

2. [EUIPO] var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi.”

7. Visbeidzot saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 78. panta 1. punktu:

“1. Lietas izskatīšanas procesā [EUIPO] pierādījumus sniedz vai iegūst:

[..]

c) uzrādot dokumentus un lietiskos pierādījumus;

[..].”

B. Regula (EK) Nr. 2868/95

8. Saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 (1995. gada 13. decembris), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi⁵, 19. noteikuma 2. punktu:

“Šā noteikuma 1. punktā minētajā termiņā iebilduma iesniedzēja puse sniedz arī pierādījumus par tās agrākās zīmes vai agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, kā arī pierādījumus par to, ka tai ir tiesības iesniegt iebildumu. Jo īpaši iebilduma iesniedzēja puse iesniedz šādus pierādījumus:

- a) ja iebildums pamatots ar preču zīmi, kas nav Kopienas preču zīme, lai pierādītu, ka tā ir iesniegta reģistrācijai vai reģistrēta, iesniedz šādus dokumentus:
  - i) ja preču zīme vēl nav reģistrēta, attiecīgās iesnieguma apliecības kopiju vai līdzvērtīgu dokumentu no iestādes, kurai iesniegts preču zīmes pieteikums; vai
  - ii) ja preču zīme ir reģistrēta, attiecīgās reģistrācijas apliecības kopiju un attiecīgā gadījumā pēdējās atjaunošanas apliecības kopiju, kas norāda, ka preču zīmes aizsardzības laiks pārsniedz 1) punktā noteikto termiņu un visus tā pagarinājumus, vai līdzvērtīgus dokumentus no iestādes, kas preču zīmi ir reģistrējusi;
- b) ja iebildums pamatots ar plaši pazīstamu preču zīmi Regulas 8. panta 2. punkta c) apakšpunkta nozīmē, pierādījumus par to, ka šī zīme ir plaši pazīstama attiecīgajā teritorijā;
- c) ja iebildums pamatots ar preču zīmi, kam ir laba reputācija Regulas 8. panta 5. punkta nozīmē, papildus šā punkta a) apakšpunktā minētajiem pierādījumiem pierādījumus par to, ka zīme ir ar labu reputāciju, kā arī pierādījumus vai argumentus, kas pierāda, ka pieteiktās preču zīmes nepamatota lietojuma dēļ tiks gūtas netaisnas priekšrocības vai arī tiks nodarīts kaitējums agrākās preču zīmes atšķirtspējai vai reputācijai;

[..].”

9. Saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punktu:

“Ja vien nav paredzēts citādi, noteikumus attiecībā uz procedūrām departamentā, kas pieņēmis lēmumu, pret kuru ceļ apelāciju, apelācijas procedūrām piemēro *mutatis mutandis*.

Jo īpaši tad, ja apelācija ir vērsta pret iebildumu procesā pieņemtu lēmumu, Regulas 78.a pantu nepiemēro termiņiem, kas noteikti saskaņā ar Regulas 61. panta 2. punktu.

Ja apelācija ir vērsta pret Iebildumu nodaļas lēmumu, Padome, izskatot apelāciju, aprobežojas ar faktiem un pierādījumiem, kas sniegti līdz termiņiem, ko saskaņā ar Regulu un šajā pantā iekļautajiem noteikumiem noteikusi vai precizējusi Iebildumu nodaļa, ja vien Padome neuzskata, ka saskaņā ar Regulas [Nr. 207/2009] [76.] panta 2. punktu jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi.”

III. Tiesvedības priekšvēsture

10. 2013. gada 14. februārī *Gemma Group* iesniedza EUIPO Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Regulu Nr. 207/2009.

⁵ OV 1995, L 303, 1. lpp.; ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (2005. gada 29. jūnijs) (OV 2005, L 172, 4. lpp.).

11. Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija šāds grafisks apzīmējums zilā krāsā:

12. Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 7. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolikumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “Mašīnas, kas paredzētas koka apstrādei; iekārtas alumīnija apstrādei; PVC apstrādes iekārtas”.

13. Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2013. gada 8. aprīļa *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 66/2013.

14. 2013. gada 8. jūlijā apelācijas sūdzības iesniedzēja *Puma*, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 41. pantu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visām šo secinājumu 12. punktā minētajām precēm. Iebildumi bija pamatoti ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā paredzēto pamatu.

15. Iebildumi bija balstīti tostarp uz šādām agrākām preču zīmēm:

- zemāk attēlotā starptautiskā grafiskā preču zīme, kura 1983. gada 30. septembrī reģistrēta ar numuru 480105, kuras reģistrācija pagarināta līdz 2023. gadam un kura ir spēkā Beniluksa valstīs, Čehijas Republikā, Francijā, Horvātijā, Itālijā, Ungārijā, Austrijā, Portugālē, Rumānijā, Slovēnijā un Slovēnijā, un ar kuru apzīmētas preces, kas ietilpst 18., 25. un 28. klasē un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:
  - 18. klase: “pāri plecam liekamās somas un ceļojumu somas, ceļasomas un čemodāni, it īpaši sporta piederumiem un apģērbiem”;
  - 25. klase: “apģērbi, zābaki, kurpes un čības”;
  - 28. klase: “spēles, rotaļlietas; trenāžieri, vingrošanas un sporta aprīkojums (kas neietilpst citās klasēs), tostarp sporta bumbas”;

- tālāk attēlotā starptautiskā grafiskā preču zīme, kas 1992. gada 17. jūnijā reģistrēta ar numuru 593987, kuras reģistrācija pagarināta līdz 2022. gadam, kura ir spēkā Beniluksa valstīs, Bulgārijā, Čehijas Republikā, Igaunijā, Grieķijā, Spānijā, Francijā, Horvātijā, Itālijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Austrijā, Polijā, Portugālē, Rumānijā, Slovēnijā, Slovēnijā, Somijā un Apvienotajā Karalistē un kura tostarp apzīmē preces, kas ietilpst 18., 25. un 28. klasē un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:
  - 18. klase: “preces no ādas un/vai ādas imitācijas (kas ietilpst šajā klasē); rokassomas un somas, kas nav pielāgotas precēm, kurām tās paredzētas, kā arī nelieli ādas izstrādājumi, tostarp maki, kabatas portfeli, atslēgu maki; rokassomas, dokumentu mapes, uzglabāšanas un iepirkumu somas, skolassomas un portfeli, atpūtnieku somas, mugursomas, maisiņi, sporta piederumu somas, pārvadāšanas un uzglabāšanas somas un ceļojumu somas no ādas un ādas imitācijas,

sintētiskiem materiāliem, auduma un tekstilmateriāliem vai ādas aizstājējiem; ceļojumu maki (ādas izstrādājumi); plecu lences; dzīvnieku āda; ceļasomas un čemodāni; lietussargi, saulesargi un spieķi; pātagas, zirglietas”;

- 25. klase: “apgērbi, apavi, galvassegas; apavu daļas un sastāvdaļas, zoles, iekšējās zoles un supinatori, papēži, zābaku stulmi; pretslīdes aprikojums apaviem, radzes; starpoderes, apgērbu iekškabatas; korsežizstrādājumi; zābaki, čības, rītakurpes un ievēlamās čības; gatavi apavi, ielas, sporta, atpūtas, treniņu, skriešanas, vingrošanas, peldēšanas un fizioloģiskie apavi (kas ietilpst šajā klasē), tenisa apavi; stulpiņi un getras, ādas stulpiņi un getras, legingi, stilbiņi, kurpju getras; treniņu apgērbi, vingrošanas apakšbikses un krekliņi, futbola apakšbikses un krekli, tenisa krekli un šorti, peldēšanas un pludmales apgērbi un kostīmi, vīriešu peldbikses un sieviešu peldkostīmi, tostarp divdaļīgie peldkostīmi, sporta un atpūtas apgērbi un kostīmi (tostarp adīti un džersija auduma apgērbi un kostīmi), [šīs pašas preces] arī fiziskajiem treniņiem, skriešanai vai izturības skrējieniem un vingrošanai, sporta apakšbikses un bikses, krekli, džemperī, T-krekli, svīteri, tenisa un slēpošanas apgērbi un kostīmi; atpūtas virsdrēbes un kostīmi, virsdrēbes un kostīmi visiem laikapstākļiem, zeķes (trikotāžas veļa), futbola zeķes, cimdi, tostarp ādas cimdi, kā arī no ādas imitācijas vai no sintētiskās ādas, cepures un naģenes, matu lentes, pieres lentes un sviedrus absorbējošas lentes, šalles, lakati, smalka auduma šalles, augstas šalles; jostas, vējjakas un parkas, virsjakas un lietusmēteļi, mēteļi, blūzes, uzvalku žaketes un vestes, svārki, apakšbikses un bikses, puloveri un kostīmi, kurus veido vairākas saskaņotas apgērbu un apakšveļas vienības; kombinēta apakšveļa”;
- 28. klase: “spēles, rotaļlietas, tostarp miniatūras kurpes un miniatūras bumbas (kā rotaļlietas); fizisko treniņu, vingrošanas un sporta ierīces un rīki (kas ietilpst šajā klasē); slēpošanas, tenisa un mašīnveidīšanas inventārs; slēpes, slēpju nostiprinājumi, slēpošanas nūjas; slēpju veltes, slēpju apvalki; spēļu bumbas un bumbiņas, tostarp sporta un spēļu bumbas un bumbiņas; hanteles, lodes, diski, šķēpi; tenisa raketes, pingponga vai galda tenisa, badmintona un skvoša raketes, kriketa nūjas, golfa un hokeja nūjas; tenisa un badmintona bumbiņas; skrituļslidas un slidas, kombinēto skrituļslidu ievēlamie apavi, arī ar nostiprinātām pazolēm; galda tenisa galdi; vingrošanas nūjas, vingrošanas riņķi, sporta tīkli, vārtu tīkli un bumbu tīkli; sporta cimdi (spēļu aksesuāri); lelles, leļļu apgērbi, leļļu apavi, leļļu naģenes un cepures, leļļu jostas, leļļu priekšauti; ceļu aizsargi, elkoņu aizsargi, potīšu aizsargi un kāju aizsargi sportam; Ziemassvētku eglīšu rotājumi”;

16. Lai pamatotu savus iebildumus, kas balstīti uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu, *Puma* atsaucās uz agrāko preču zīmju reputāciju attiecībā uz visām šo secinājumu 15. punktā minētajām precēm visās dalībvalstīs.

17. 2014. gada 10. martā Iebildumu nodaļa iebildumus noraidīja pilnībā. Atzīstot zināmu līdzības pakāpi starp konfliktējošiem apzīmējumiem, attiecībā uz agrākās preču zīmes Nr. 593987 reputāciju tā secināja, ka procesuālās ekonomijas apsvērumu dēļ tai nav jāizskata pierādījumi, ko iesniegusi apelācijas sūdzības iesniedzēja, lai apliecinātu tās plašo izmantošanu un reputāciju, un ka vērtējums ir jāveic, balstoties uz pieņēmumu, ka minētajai agrākajai preču zīmei piemīt “paaugstināta atšķirtspēja”. Pamatojoties uz šo premisu, tā secināja, ka Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā prasītā saikne šajā lietā nebija pierādīta.

18. 2014. gada 7. maijā apelācijas sūdzības iesniedzēja par šo lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību *EUIPO*, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu.

19. Ar apstrīdēto lēmumu EUIPO Apelācijas piektā padome apelācijas sūdzību noraidīja.
20. Pirmkārt, tā uzskatīja, ka agrākajām preču zīmēm un reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei piemīt noteikta vizuālās līdzības pakāpe un tās pauž to pašu jēdzienu “lecošs kaķu dzimtas dzīvnieks, kas atgādina pumu”.
21. Otrkārt, Apelācijas padome noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, saskaņā ar kuru Iebildumu nodaļa apstiprināja agrāko preču zīmju reputācijas pastāvēšanu, pamatojoties uz to, ka Iebildumu nodaļa procesuālās ekonomijas apsvērumu dēļ vienīgi apgalvoja, ka izskatāmajā lietā nav jāizvērtē apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegtie pierādījumi par reputāciju un ka vērtējums ir ticis veikts, balstoties uz pieņēmumu, ka agrākajai preču zīmei Nr. 593987 piemīt “paaugstināta atšķirtspēja”. Turpinājumā Apelācijas padome izvērtēja un noraidīja pierādījumus par agrāko preču zīmju reputāciju attiecībā uz šo secinājumu 15. punktā norādītajām precēm.
22. Treškārt, Apelācijas padome uzskatīja, ka, pat ja tiktu pieņemts, ka agrāko preču zīmju reputācija bija jāuzskata par pierādītu, uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu balstītie iebildumi ir jānoraida, jo tāpat nav izpildīti pārējie nosacījumi, proti, par netaisnīgi gūta labuma no agrāko preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas esamību vai tām nodarītā kaitējuma esamību.

IV. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

23. Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 1. aprīlī, *Puma* cēla prasību, lūdzot atcelt apstrīdēto lēmumu.
24. *Puma* savas prasības pamatojumam būtībā izvirzīja trīs pamatus saistībā ar, pirmkārt, tiesiskās noteiktības un labas pārvaldības principu pārkāpumu, jo Apelācijas padome noraidīja pierādījumus attiecībā uz agrāko preču zīmju reputāciju un secināja, ka to reputācija nebija pierādīta, otrkārt, Regulas Nr. 207/2009 75. un 76. panta pārkāpumu, jo Apelācijas padome esot izvērtējusi pierādījumus attiecībā uz agrāko preču zīmju reputāciju, lai arī Iebildumu nodaļa šādu vērtējumu nebija veikusi, un, treškārt, minētās regulas 8. panta 5. punkta pārkāpumu.
25. Attiecībā uz pirmo pamatu *Puma* būtībā norādīja, ka Apelācijas padome, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzējas pierādījumus par agrāko preču zīmju reputāciju un neievērojot savu lēmumpieņemšanas praksi attiecībā uz agrāko preču zīmju reputāciju, esot pārkāpusi tiesiskās noteiktības un labas pārvaldības principus. Šī pamata pamatojumam *Puma* tiesvedībā Vispārējā tiesā izvirzīja divus argumentus: pirmais arguments attiecās uz Apelācijas padomes atteikumu ņemt vērā pierādījumus, kas nebija iztulkoti procesa valodā, un otrais arguments attiecās uz apstākli, ka Apelācijas padome neesot ievērojusi savu agrāko lēmumpieņemšanas praksi.
26. Vispārējā tiesa, atzinusi dažu *Puma* iesniegto attēlu nepieņemamību, jo tie pirmoreiz tikuši iesniegti tiesvedībā Vispārējā tiesā, analizēja divus argumentus, kurus *Puma* izvirzīja saistībā ar pirmo pamatu. Tā atgādināja tiesību uz labu pārvaldību saturu, kas it īpaši ietver administrācijas pienākumu pamatot savus lēmumus; ar šo pienākumu norādīt pamatojumu it īpaši, pirmkārt, attiecīgajām personām tiek dota iespēja iepazīties ar veiktā pasākuma pamatojumu, lai tās varētu aizstāvēt savas tiesības, un, otrkārt, Savienības tiesai tiek dota iespēja veikt šī lēmuma tiesiskuma pārbaudi.
27. Vispārējā tiesa uzsvēra, ka savā judikatūrā attiecībā uz vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldības principiem, tostarp 2011. gada 10. marta spriedumā *Agencja Wydawnicza Technopol/ITSB (C-51/10 P, EU:C:2011:139)*, Tiesa ir precizējusi, ka EUIPO, izskatot Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir jāņem vērā lēmumi, kas jau ir pieņemti, izskatot līdzīgus pieteikumus, un īpaši uzmanīgi ir jāizskata jautājums par to, vai ir jālemj tādā pašā veidā, tomēr vienlīdzīgas attieksmes princips un labas pārvaldības princips ir jāaskaņo ar tiesiskuma ievērošanu. Vispārējā tiesa turpinājumā atgādināja, ka tādējādi persona, kas lūdz reģistrēt apzīmējumu kā preču zīmi, nevar uz

iespējamu prettiesisku rīcību, no kuras cita persona ir guvusi labumu, atsaukties sev par labu, lai panāktu identisku lēmumu. Turklāt tiesiskās noteiktības un, precīzāk, labas pārvaldības apsvērumu dēļ jebkura reģistrācijas pieteikuma izskatīšanai ir jābūt stingrai un pilnīgai, lai preču zīmes netiktu neatbilstoši reģistrētas. Šī pārbaude būtu jāveic katrā konkrētajā gadījumā, jo apzīmējuma kā preču zīmes reģistrācija ir atkarīga no specifiskiem kritērijiem, kas piemērojumi izskatāmās lietas faktiskajos apstākļos un paredzēti, lai pārbaudītu, vai uz attiecīgo apzīmējumu attiecas kāds no atteikuma pamatiem.

28. Vispārējā tiesa noraidīja pirmo argumentu, ko *Puma* bija izvirzījusi sava pirmā pamata atbalstam, norādot, ka saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 19. noteikumu Apelācijas padome pamatoti uzskatīja, ka pierādījumus, kas nebija iesniegti procesa valodā, nevarēja ņemt vērā.

29. Attiecībā uz otro *Puma* argumentu, ar kuru pēdējā minētā apgalvoja, ka Apelācijas padome esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neievērojot *EUIPO* lēmumpieņemšanas praksi un Vispārējās tiesas judikatūru, Vispārējā tiesa vispirms atgādināja trīs nesen pieņemto *EUIPO* lēmumu saturu, kuros tas atzina minētās reputācijas esamību, Vispārējai tiesai šajā kontekstā atsaucoties arī uz pierādījumiem, kurus šajos procesos iesniedza *Puma*, lai pamatotu savu agrāko preču zīmju reputāciju. Turpinājumā pārsūdzētā sprieduma 31. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka *Puma* pamatoti atsaucās uz šiem lēmumiem procesā Apelācijas padomē, kas apstrīdētajā lēmumā tos neizskatīja un pat neminēja, un ka šī padome tikai atgādināja, ka *EUIPO* tā agrākā lēmumpieņemšanas prakse nebija saistoša. Turklāt Vispārējā tiesa uzsvēra, ka šajos trīs lēmumos *EUIPO* izdarītie secinājumi ir apstiprināti ar vairākiem valstu biroju lēmumiem, kurus iesniedza *Puma*.

30. Tādējādi Vispārējā tiesa uzskatīja, pirmkārt, ka *EUIPO* trīs nesen pieņemtajos lēmumos bija konstatējis agrāko preču zīmju reputāciju, un, otrkārt, ka preču zīmes reputācijas konstatējums ir faktu konstatējums, kas nav atkarīgs no reģistrācijai pieteiktās preču zīmes.

31. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 34. punktā līdz ar to secināja, ka, “ņemot vērā [...] judikatūru, saskaņā ar kuru *EUIPO* ir jāņem vērā jau attiecībā uz līdzīgiem pieteikumiem pieņemtie lēmumi un ar īpašu uzmanību jānoskaidro, vai ir vai nav jāņem vērā tāpat, un ņemot vērā tā pienākumu norādīt pamatojumu, Apelācijas padome nevarēja novirzīties no *EUIPO* lēmumpieņemšanas prakses, nesniedzot nekādu paskaidrojumu attiecībā uz iemesliem, kuru dēļ tā uzskatīja, ka šajos lēmumos attiecībā uz agrāko preču zīmju reputāciju izdarītajiem faktu konstatējumiem nav vai vairs nav nozīmes. Proti, Apelācijas padome nekādi nekonstatē šīs reputācijas samazināšanos kopš iepriekš minētajiem nesenajiem lēmumiem, ne iespējamu šīs lēmumpieņemšanas prakses prettiesiskumu.”

32. Šajā ziņā Vispārējā tiesa noraidīja *EUIPO* argumentu, saskaņā ar kuru šos lēmumus neesot bijis jāņem vērā, jo nevienam no tiem nebija pievienoti šo procesu ietvaros sniegtie pierādījumi par agrāko preču zīmju reputāciju, un precizēja, ka apelācijas padomei, izskatot apelācijas sūdzību par lēmumu, saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu ir rīcības brīvība izlemt, vai tai ir jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi, kas netika iesniegti Iebildumu nodaļas noteiktajos vai precizētajos termiņos.

33. Ņemot vērā lietas apstākļus, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 37. un 38. punktā precizēja, ka, “ņemot vērā tās neseno agrāko lēmumpieņemšanas praksi, ko apstiprinājuši samērā daudzi valsts lēmumi un Vispārējās tiesas spriedums, Apelācijas padomei saskaņā ar labas pārvaldības principu [...] esot bijis jāprasa prasītājam iesniegt papildinošus pierādījumus par agrāko preču zīmju reputāciju, kaut vai tikai, lai tos noraidītu, kā arī tai to ļāva Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešā daļa, vai arī ir bijuši jānorāda iemesli, kuru dēļ tā uzskatīja, ka šajos agrākajos lēmumos izdarītie konstatējumi attiecībā uz agrāko preču zīmju reputāciju šajā lietā bija noraidāmi. Tas bija vēl jo vairāk nepieciešams tāpēc, ka dažos no šiem lēmumiem bija detalizēti norādīti pierādījumi, kas pamato to vērtējumu attiecībā uz agrāko preču zīmju reputāciju, kam arī esot bijis jāvērs uzmanība uz to pastāvēšanu.” Tādējādi Vispārējā tiesa apmierināja *Puma* pirmo pamatu, nospriežot, ka *EUIPO* bija pārkāpis labas pārvaldības principu, tostarp tā pienākumu pamatot savus lēmumus.

34. Vispārējā tiesa arī nosprieda, ka, tā kā agrāko preču zīmju reputācijas intensitāte tiek ņemta vērā, veicot visaptverošu vērtējumu par kaitējuma esamību Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē, par ko Apelācijas padome apstrīdētajā lēmumā lēma pilnības labad, šis Apelācijas padomes pieļautajai kļūdai varēja būt izšķiroša ietekme uz iebildumu procesa iznākumu. Taču, tā kā minētā Apelācijas padome neveica agrāko preču zīmju reputācijas pilnīgu pārbaudi, Vispārējā tiesa uzskatīja, ka tā nevar lemt par apgalvoto Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpumu.

35. Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 44. punktā apmierināja pirmo *Puma* prasības pamatu un atcēla apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to noraidīti apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildumi, neizskatot citus tās izvirzītos prasības pamatus.

V. Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

36. Ar savu apelācijas sūdzību *EUIPO* lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un piespriest *Puma* atlīdzināt tā tiesāšanās izdevumus. *Puma* lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

37. Lietas dalībnieki savus argumentus ir pauduši rakstveidā un mutvārdos 2017. gada 14. decembra tiesas sēdes laikā.

VI. Par apelācijas sūdzību

38. Savas apelācijas sūdzības pamatojumam *EUIPO* izvirza divus pamatus. Pirmais pamats ir balstīts uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta un labas pārvaldības principa, skatot tos kopsakarā ar Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 2. punkta c) apakšpunktu un Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu, pārkāpumu. Otrais pamats ir balstīts uz Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta un Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta pārkāpumu.

39. Šajos divos pamatos ir izvirzīti četri argumenti, kas ir izklāstīti trīs punktos. Lai arī šāds izklāsta veids nav pārskatāmākais, apstrīdētie punkti tomēr ir norādīti konkrēti. Pamatojoties uz šiem iebildumiem, pirmajā pamatā var nošķirt trīs daļas.

40. Pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 31. punktā Vispārējā tiesa neesot ievērojusi *EUIPO* pozīciju un procesuālos pienākumus, kas ir jāpilda *inter partes* procesos, konstatējot, ka *Puma* ir “pamatoti atsaucās” uz trim agrākajiem *EUIPO* lēmumiem, lai pierādītu *Puma* preču zīmju reputāciju, kā tas ir prasīts Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 2. punkta c) apakšpunktā.

41. Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 34. punktā Vispārējā tiesa neesot ievērojusi *inter partes* procesa sacikstes raksturu un “reputācijas” jēdzienu Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē, kvalificējot agrākos *EUIPO* lēmumus kā “lēmumpieņemšanas praksi”. Tā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nosakot pienākumu *EUIPO* Apelācijas padomei paskaidrot, kāpēc tā nav ņemusi vērā tās konstatējumus agrākajos lēmumos attiecībā uz *Puma* preču zīmju reputāciju.

42. Treškārt, pārsūdzētā sprieduma 37. punktā Vispārējā tiesa neesot drīkstējusi konstatēt, ka *EUIPO* Apelācijas padomei pakārtoti bija pienākums pēc savas iniciatīvas lūgt *Puma* iesniegt papildinošus pierādījumus par reputāciju, uz kuru tā atsaucās. Tādējādi Vispārējā tiesa esot pārkāpusi sacikstes principu, kas jāievēro *inter partes* procesos saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktu, un labas pārvaldības principu. Šī trešā daļa ir saistīta ar iebildumu, kurš ir formulēts saistībā ar otro pamatu, kas balstīts uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu, kurš ir piemērojams saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punktu. Tāpēc, izskatot otro pamatu, šie apelācijas sūdzības aspekti tiks analizēti kopā.

A. Par pirmā pamata pirmajām divām daļām, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta un labas pārvaldības principa, skatot tos kopsakarā ar Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 2. punkta c) apakšpunktu un Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu, pārkāpumu

43. Pirmās divas pirmā pamata daļas izskatīšu kopā, jo būtībā tās abas attiecas uz EUIPO lēmumpieņemšanas prakses ietekmi uz pierādījumiem par preču zīmes reputāciju.

44. Sākumā ir jānorāda, ka EUIPO apstrīd nevis to, ka iebildumu iesniedzējs var atsaukties uz EUIPO agrāko lēmumpieņemšanas praksi, bet gan apstākli, ka agrāk pieņemtais lēmums var tikt ņemts vērā tad, lai gan iebildumu iesniedzējs līdz ar šo atsaukšanos nebija sniedzis konkrētas un precīzas norādes uz dokumentiem, kas tika iesniegti procesā, kurā pieņemts minētais lēmums, jaunajā procesa valodā⁶.

45. Ja šis apgalvojums būtu jāpieņem, tiktu noraidīts agrākajā lēmumā veikto konstatējumu pierādījuma spēks un tādējādi zustu lielākā daļa intereses par judikatūru attiecībā uz agrāko lēmumpieņemšanas praksi, jo iebildumu iesniedzējs nevarētu izvairīties no iepriekš iesniegto pierādījumu identificēšanas un to nozīmīguma jaunajā iebildumu procesā pierādīšanas.

46. Taču agrākās preču zīmes “reputācijas” būtība Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē ir pilnībā saderīga ar EUIPO pienākumu ņemt vērā savu agrāko lēmumpieņemšanas praksi, kāds tas ir nostiprināts Tiesas [judikatūrā] attiecībā uz citiem reģistrācijas atteikuma pamatiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir absolūti⁷ vai relatīvi⁸ atteikuma pamati.

47. Proti, es neredzu iemeslus, kuru dēļ vienlīdzīgas attieksmes princips un labas pārvaldības princips, kas ir Tiesas judikatūras pamatā attiecībā uz EUIPO pienākumu, saskaņā ar kuru tam “ir jāņem vērā lēmumi, kas jau pieņemti par līdzīgiem pieteikumiem, un īpaši uzmanīgi jāizvirza jautājums par to, vai ir jāizlemj tādā pat veidā”⁹, nebūtu jāievēro saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta piemērošanu.

1. Par “reputācijas” būtību

48. Vispirms preču zīmei ir reputācija Savienības tiesību izpratnē tad, ja to pazīst būtiska daļa no konkrētās sabiedrības daļas, uz kuru attiecas ar to aptvertās preces vai pakalpojumi, būtiskā Eiropas Savienības teritorijas daļā¹⁰.

⁶ Skat. apelācijas sūdzības 29. punktu.

⁷ Par Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 (1993. gada 20. decembris) par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu skat. spriedumu, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol/ITSB* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 73.–77. punkts).

⁸ Saistībā ar agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas novērtēšanu skat., piemēram, spriedumu, 2014. gada 17. jūlijs, *Reber Holding/ITSB* (C-141/13 P, nav publicēts, EU:C:2014:2089, 45. un 46. punkts).

⁹ Spriedums, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol/ITSB* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 73. un 74. punkts). Skat. arī spriedumu, 2014. gada 17. jūlijs, *Reber Holding/ITSB* (C-141/13 P, nav publicēts, EU:C:2014:2089, 45. punkts), kā arī rīkojumus, 2013. gada 12. decembris, *Getty Images (US)/ITSB* (C-70/13 P, nav publicēts, EU:C:2013:875, 41. un 42. punkts), un 2014. gada 11. septembris, *Think Schuhwerk/ITSB* (C-521/13 P, EU:C:2014:2222, 57. punkts).

¹⁰ Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 3. septembris, *Iron & Smith* (C-125/14, EU:C:2015:539, 17. punkts). Skat. arī spriedumus, 1999. gada 14. septembris, *General Motors* (C-375/97, EU:C:1999:408), kā arī 2009. gada 6. oktobris, *PAGO International* (C-301/07, EU:C:2009:611, 30. punkts). Tiesa 2015. gada 3. septembra sprieduma *Iron & Smith* (C-125/14, EU:C:2015:539) 16. punktā ir skaidri atzinusi, ka vārdkopai “ir [Savienībā] pazīstama” [“ir reputācija [Savienībā]”] Regulā par Eiropas Savienības preču zīmi (neatkarīgi no tā, vai runa ir par Regulu Nr. 207/2009 vai Regulu Nr. 40/94) ir tāda pati nozīme kā vārdkopai “ir reputācija [Savienībā]” Direktīvā, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (šajā gadījumā tā ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/95 (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2008, L 299, 25. lpp.)). Doktrinā: Azéma, J., “Marques renommées et marques notoires en droit européen et en droit français”, no: *Marques notoires et de haute renommée – Well-know and Famous Trademarks*, L.G.D.J.-Schulthess, 2011, 23.–36. lpp., it īpaši 27. lpp.

49. Tātad runa ir par faktu konstatējumu: “reputācija” ir realitāte¹¹. Turklāt Tiesa ir netieši, bet nepārprotami to ir atzinusi, saistībā ar apelācijas sūdzību nospriežot, ka konstatējums par agrākās preču zīmes reputācijas iegūšanu ietilpst Vispārējās tiesas veiktā faktu vērtējuma jomā¹².

50. Tāpēc es piekrītu Vispārējās tiesas vērtējumam pārsūdzētā sprieduma 33. punktā, saskaņā ar kuru konstatējums par *Puma* minēto agrāko preču zīmju reputāciju ir faktu konstatējums, kas nav atkarīgs no pieteiktās preču zīmes strīdīgajā reģistrācijas procesā.

51. Ja izrādās, ka *EUIPO* jau ir bijusi iespēja agrākos procesos atzīt, ka kādai konkrētai preču zīmei ir reputācija Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē, tad ir noticis fakta konstatējums. Pierādījumiem, kurus *EUIPO* ir ņēmis vērā kā minētā fakta konstatējuma pamatu, principā ir jābūt norādītiem agrākā lēmuma pamatojumā. Proti, “*EUIPO* pienākumam pamatot savus lēmumus saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmo teikumu ir tāds pats tvērums kā tam, kas izriet no LESD 296. panta otrās daļas, ar ko ir noteikts, ka pamatojumā skaidri un nepārprotami ir jābūt norādītai akta izdevējas iestādes argumentācijai, lai ļautu ieinteresētajām personām uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai veikt savu kontroli [...]”¹³. Lai izpildītu šo prasību, pierādījumi, kas pamato, ka īpašnieka agrākā preču zīme ir ieguvusi “reputāciju”, noteikti ir vairāk vai mazāk tieši ir jāmin *EUIPO* lēmumā, ar ko atzīta šī realitāte. Tādējādi šie pierādījumi vairs nav noteikti nepieciešami vēlākā iebildumu procesā, jo agrākajā *EUIPO* lēmumā tie ir norādīti, lai pamatotu tā konstatējumu. Ar to pilnīgi pietiek.

52. Tātad Vispārējā tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 30. un 31. punktā drīkstēja pieņemt *Puma* iebildumu aktā minēto atsauci uz trim agrākajiem *EUIPO* lēmumiem kā derīgas atsauces ne tikai uz agrāko preču zīmju reputācijas konstatējumu šajos procesos, bet arī uz pierādījumiem, kurus *Puma* bija sniegusi to ietvaros.

2. Par “*inter partes*” procesa ietekmi uz agrākās lēmumpieņemšanas prakses ņemšanu vērā

53. Turpinājumā pretēji tam, ko sava pirmā pamata atbalstam apgalvo *EUIPO*, agrākās lēmumpieņemšanas prakses attiecībā uz preču zīmes reputāciju ņemšana vērā nav pretrunā iebildumu procesa sacīkstes raksturam, tā arī nav pretrunā katrā iebilduma procesā veiktā konstatējuma specifiskumam¹⁴.

54. Proti, Tiesa attiecībā uz *EUIPO* pienākumu ņemt vērā savu agrāko lēmumpieņemšanas praksi ir sniegusi divus precizējumus. Pirmkārt, “vienlīdzīgas attieksmes principam un labas pārvaldības principam ir jāsaņemas ar tiesiskuma principu”¹⁵. Otrkārt, “labas [pārvaldības] apsvērumu dēļ visu reģistrācijas pieteikumu izskatīšanai jābūt stingrai un pilnīgai, lai preču zīmes netiktu neatbilstoši reģistrētas [...]. Šai izskatīšanai ir jānotiek katrā konkrētajā gadījumā”¹⁶.

11 Skat. Sancho Gargallo, I., “Alcance de la protección de la marca notoria en la jurisprudencia comunitaria”, no: Morral Soldevila, R. (dir.), *Problemas actuales de derecho de la propiedad industrial*, Thomson Reuters-Civitas, 2011, 141.–155. lpp., it īpaši 141. lpp.

12 Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 21. janvāris, *Hesse/ITSB* (C-50/15 P, EU:C:2016:34, 29. punkts).

13 Rikojums, 2016. gada 14. aprīlis, *KS Sports/EUIPO* (C-480/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:266, 32. punkts). Šajā rīkojumā Tiesa vienā punktā apkopo to, ko attiecībā uz līdzīgām Regulas Nr. 40/94 un EK līguma normām tā ir nospriedusi savā 2004. gada 21. oktobra spriedumā *KWS Saat/ITSB* (C-447/02 P, EU:C:2004:649, 63.–65. punkts).

14 Skat. apelācijas sūdzības 22. un 51.–53. punktu.

15 Spriedums, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol/ITSB* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 75. punkts). Skat. arī spriedumu, 2014. gada 17. jūlijs, *Reber Holding/ITSB* (C-141/13 P, nav publicēts, EU:C:2014:2089, 45. punkts), kā arī rīkojumus, 2013. gada 12. decembris, *Getty Images (US)/ITSB* (C-70/13 P, nav publicēts, EU:C:2013:875, 43. punkts), un 2014. gada 11. septembris, *Think Schuhwerk/ITSB* (C-521/13 P, EU:C:2014:2222, 57. punkts).

16 Spriedums, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol/ITSB* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 77. punkts); mans izcēlums. Skat. arī rīkojumus, 2013. gada 12. decembris, *Getty Images (US)/ITSB* (C-70/13 P, nav publicēts, EU:C:2013:875, 44. punkts); 2014. gada 11. septembris, *Think Schuhwerk/ITSB* (C-521/13 P, EU:C:2014:2222, 57. punkts), un 2016. gada 14. aprīlis, *KS Sports/EUIPO* (C-480/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:266, 37. punkts).

55. Saskaņā ar šiem principiem persona, kas lūdz reģistrēt apzīmējumu kā preču zīmi, nevar atsaukties sev par labu uz iespējamu prettiesisku rīcību, no kuras cita persona ir guvusi labumu, lai panāktu identisku lēmumu¹⁷, tāpat arī persona, kas iebilst pret preču zīmes reģistrāciju, nevar sev par labu atsaukties uz iespējamu pretlikumīgu rīcību, lai panāktu identisku lēmumu.

56. Tādējādi, lai gan šīs preču zīmes īpašnieks savu iebildumu pamatojumam var atsaukties uz EUIPO lēmumpieņemšanas praksi attiecībā uz preču zīmes reputāciju, tomēr reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs var apstrīdēt vai kritizēt šīs prakses nozīmi konkrētā lietā. Proti, iespēja atsaukties uz agrāko lēmumpieņemšanas praksi neliedz reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam tiesības apstrīdēt iebildumu pamatojumam iesniegtos pierādījumus.

57. Katrā ziņā atkarīgi no tā, vai starp pusēm norisinās debates vai ne, EUIPO būs jāņem vērā lēmums vai lēmumi, uz ko veikta atsaukšanās, un ar īpašu uzmanību jānoskaidro, vai būtu jālemj tādā pašā nozīmē, un līdz ar to attiecīgi jāpamato savs lēmums, – ne vairāk, un ne mazāk.

58. Faktiski runa ir tikai par pienākuma norādīt pamatojumu, kas EUIPO ir noteikts saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 75. pantu, piemērošanu. Lai arī EUIPO tādējādi nav konkrēti jāmin visi faktiskie un tiesiskie elementi, lēmuma pamatojumā skaidri un nepārprotami ir jābūt norādītai argumentācijai tādā veidā, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentā tiesa varētu īstenot tās kontroli¹⁸. Tādējādi, ja fakti un juridiskie apsvērumi, kuriem ir būtiska nozīme apstrīdētā lēmuma vispārējā sistēmā, tika izklāstīti pietiekamā apjomā, EUIPO nav pienākuma norādīt īpašu pamatojumu, lai pamatotu savu lēmumu saistībā ar agrākiem lēmumiem, uz kuriem ir atsaukusies kāda no procesā iesaistītajām pusēm¹⁹.

59. Tātad Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 34. pantā nospriežot, ka Apelācijas padome nevarēja neievērot EUIPO lēmumpieņemšanas praksi, nesniedzot nekādu paskaidrojumu attiecībā uz iemesliem, kuru dēļ tā uzskatīja, ka šajos lēmumos attiecībā uz agrāko preču zīmju reputāciju izdarītajiem faktu konstatējumiem nav vai vairs nav nozīmes.

60. Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāuzskata, ka pirmā pamata pirmajās divās daļās izvirzītie argumenti nav pamatoti.

B. Par pirmā pamata trešo daļu, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta un labas pārvaldības principa pārkāpumu, kā arī par otro pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta, skatot to kopsakarā ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu, pārkāpumu

61. Pirmā pamata trešā daļa un otrais pamats, ko EUIPO izvirza savas apelācijas sūdzības pamatojumam, abi attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 37. punktu, kurā Vispārējā tiesa būtībā nosprieda, ka, ja EUIPO Apelācijas padome nenorādīja iemeslus, kuru dēļ tā uzskatīja, ka tā agrākajos lēmumos veiktie konstatējumi ir jānoraida, “[tai] saskaņā ar labas pārvaldības principu [...] esot bijis jāprasa [Puma] iesniegt papildinošus pierādījumus par agrāko preču zīmju reputāciju”.

62. Pēc EUIPO domām, nosakot šo “pakārtoto” pienākumu, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi sacīkstes principu, kas ir jāievēro *inter partes* procesos saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktu, un labas pārvaldības principu. Tā arī esot “netieši” pārkāpusi “Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu, kas šajā lietā ir piemērojams saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punktu”²⁰.

17 Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol/ITSB* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 76. punkts), un rīkojumu, 2013. gada 12. decembris, *Getty Images (US)/ITSB* (C-70/13 P, nav publicēts, EU:C:2013:875, 43. punkts).

18 Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 17. marts, *Naazneen Investments/ITSB* (C-252/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:178, 28. un 29. punkts), un rīkojumu, 2016. gada 14. aprīlis, *KS Sports/EUIPO* (C-480/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:266, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

19 Šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2016. gada 14. aprīlis, *KS Sports/EUIPO* (C-480/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:266, 38. punkts).

20 Apelācijas sūdzības 65. punkts.

63. Tā ir taisnība, ka Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktā veikto nošķiršanu nedrīkst neņemt vērā. Lai arī šajā tiesību normā ir norādīts, ka EUIPO pēc savas iniciatīvas izskata faktus, tajā tomēr ir precizēts, ka lietas izskatīšanas procesā, kas attiecas uz relatīviem pamatiem reģistrācijas noraidīšanai, – piemēram, tādā, uz kuru attiecas Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts – tas aprobežojas ar pušu izvirzīto pamatu un prasījumu pārbaudi. Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktā turklāt ir noteikts, ka EUIPO “var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi”²¹.

64. Pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu, ar Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu ir noteikts, ka, ja apelācijas sūdzība ir iesniegta par Iebildumu nodaļas lēmumu, Apelācijas padome, “izskatot apelāciju, aprobežojas ar faktiem un pierādījumiem, kas sniegti līdz termiņiem, ko [...] noteikusi vai precizējusi Iebildumu nodaļa, ja vien [Apelācijas padome] neuzskata, ka saskaņā ar Regulas [Nr. 207/2009] [76.] panta 2. punktu jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi”.

65. Saskaņā ar Tiesas viedokli “faktu un pierādījumu iesniegšana, ko veic puses, [tātad] ir iespējama pēc termiņa beigšanās, kas ir noteikts Regulā Nr. [207/2009], un [...] [EUIPO] nekādā veidā nav liegts ņemt vērā faktus un pierādījumus, kas [tādejādi] ir izvirzīti vai iesniegti novēloti”²². Citiem vārdiem sakot, ar šīm dažādām tiesību normām EUIPO apelācijas padomēm ir piešķirtas pilnvaras izlemt, vai tām ir vai nav jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi, kas netika iesniegti Iebildumu nodaļas noteiktajos vai precizētajos termiņos²³, ar nosacījumu, ka kādi pierādījumi tomēr jau tikuši iesniegti EUIPO noteiktajā termiņā²⁴.

66. Tātad runa ir par EUIPO pilnvarām un nevis pienākumu: pusēm “nav beznosacījuma tiesību pieņemt, ka [faktus un pierādījumus, uz kuriem ir veikta atsaukšanās un kas tika iesniegti pēc noteiktā termiņa beigām], ņems vērā [EUIPO] Apelāciju padome. Tieši pretēji, Apelāciju padomei ir rīcības brīvība izlemt, vai ņemt vērā šo informāciju, pieņemot attiecīgo lēmumu, vai ne”²⁵.

67. Pretēji EUIPO piedāvātajai pārsūdzētā sprieduma interpretācijai es neuzskatu, ka pilnvaras ņemt vērā pierādījumus, kurus puses nav iesniegušas laicīgi, kas EUIPO piešķirtas ar Regulas Nr. 207/2009 76. pantu un Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punktu, Vispārējā tiesa ir pārveidojusi par pienākumu lūgt iesniegt šādus pierādījumus. Proti, pienākums, ko Vispārējā tiesa ir noteikusi pārsūdzētā sprieduma 37. pantā, ir balstīts nevis uz iepriekš minētajām tiesību normām, bet gan uz labas pārvaldības principu un, konkrētāk, uz tajā ietverto pienākumu norādīt pamatojumu²⁶.

68. Vispārējā tiesa atsaucas uz Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu tikai tāpēc, ka ar to ir “atļauts” lūgt iesniegt papildu pierādījumus. Taču es neuzskatu, ka šajā Vispārējās tiesas apgalvojumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.

69. Proti, saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu EUIPO apelācijas padomei tieši ir atļauts ņemt vērā papildu vai papildinošus faktus un pierādījumus, kas netika iesniegti laicīgi. Taču ar Regulas Nr. 207/2009 63. panta 2. punktu EUIPO Apelācijas padomei ir atļauts lūgt puses, “cik bieži tas vajadzīgs, iesniegt savus apsvērumus par otras puses vai pašas padomes iesniegtiem materiāliem”²⁷. Turklāt ar Regulas Nr. 207/2009 78. panta 1. punkta c) apakšpunktu arī ir paredzēta iespēja “jebkurā procesā [EUIPO]” lūgt iesniegt dokumentus un lietiskos pierādījumus.

21 Mans izcēlums.

22 Spriedums, 2007. gada 13. marts, ITSB/Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, 42. punkts); mans izcēlums.

23 Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 3. oktobris, Rintisch/ITSB (C-120/12 P, EU:C:2013:638, 32. punkts).

24 Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 21. jūlijs, EUIPO/Grau Ferrer (C-597/14 P, EU:C:2016:579, 25.–27. punkts).

25 Spriedums, 2007. gada 13. marts, ITSB/Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, 63. punkts). Skat. arī spriedumu, 2008. gada 18. decembris, Les éditions Albert René (C-16/06 P, EU:C:2008:739, 142. punkts).

26 Vispārējā tiesa norāda uz pārsūdzētā sprieduma 18. un 20. punktu, kas skaidri attiecas uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu un tajā minēto pienākumu norādīt pamatojumu.

27 Mans izcēlums.

70. Šajos apstākļos, ņemot vērā prasību norādīt pamatojumu, kas *EUIPO* ir jāpilda saskaņā ar labas pārvaldības principu un kas skaidri ir minēta Regulas Nr. 207/2009 75. pantā, Vispārējā tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, drīkstēja nopriest, ka *EUIPO* Apelācijas padomēm “saskaņā ar labas pārvaldības principu esot bijis jālūdz” agrāko preču zīmju īpašniekam sniegt papildinošus pierādījumus par to reputāciju, ja tas bija nepieciešams, lai noraidītu agrākajos lēmumos veiktos konstatējumus, un pienācīgi jāpamato savs lēmums. Šeit runa ir tikai par Regulas Nr. 207/2009 63. panta 2. punktu paredzētās iespējas izmantošanu.

71. Turklāt ar Vispārējās tiesas minēto principu ir nodrošināta arī sacīkstes principa ievērošana, jo ar Regulas Nr. 207/2009 75. pantu *EUIPO* ir aizliegts pamatot savus lēmumus ar iemesliem, par kuriem pusēm nav bijusi iespēja paust savu nostāju. Lūdzot iebilduma iesniedzējam sniegt papildu pierādījumus, *EUIPO* ir jānodrošina reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam iespēja paust savu viedokli par šiem pierādījumiem.

72. Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka saistībā ar pirmā pamata trešo daļu un otro pamatu izvirzītie argumenti ir nepamatoti. Tātad abi pamati ir jānoraida pilnībā.

73. *Pakārtoti*, ja Tiesa uzskatītu, ka pārsūdzētā sprieduma 37. punktā minētajā apgalvojumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl Vispārējā tiesa atsaucās uz Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu, katrā ziņā, manuprāt, labas pārvaldības princips, skatot tos kopsakarā ar Regulas Nr. 207/2009 63. panta 2. punktu un 78. panta 1. punkta c) apakšpunktu, pietiekami pamato pārsūdzētā sprieduma rezolutīvo daļu. Šajos apstākļos Vispārējās tiesas kļūda nav tik būtiska, lai atceltu pārsūdzēto spriedumu²⁸.

74. Šajos apstākļos, tā kā abas pirmā pamata daļas, kuras ir izvirzījis *EUIPO* savas apelācijas sūdzības pamatojumam, nevar izraisīt pārsūdzētā sprieduma atcelšanu, apelācijas sūdzība tāpat ir jānoraida kopumā.

VII. Par tiesāšanās izdevumiem

75. Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *Puma* ir lūgusi piespriež *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tam spriedums ir nelabvēlīgs, *EUIPO* ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

VIII. Secinājumi

76. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, es ierosinu Tiesai lemt šādi:

- noraidīt apelācijas sūdzību;
- Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

²⁸ Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 21. jūlijs, *EUIPO/Grau Ferrer* (C-597/14 P, EU:C:2016:579, 29. punkts).